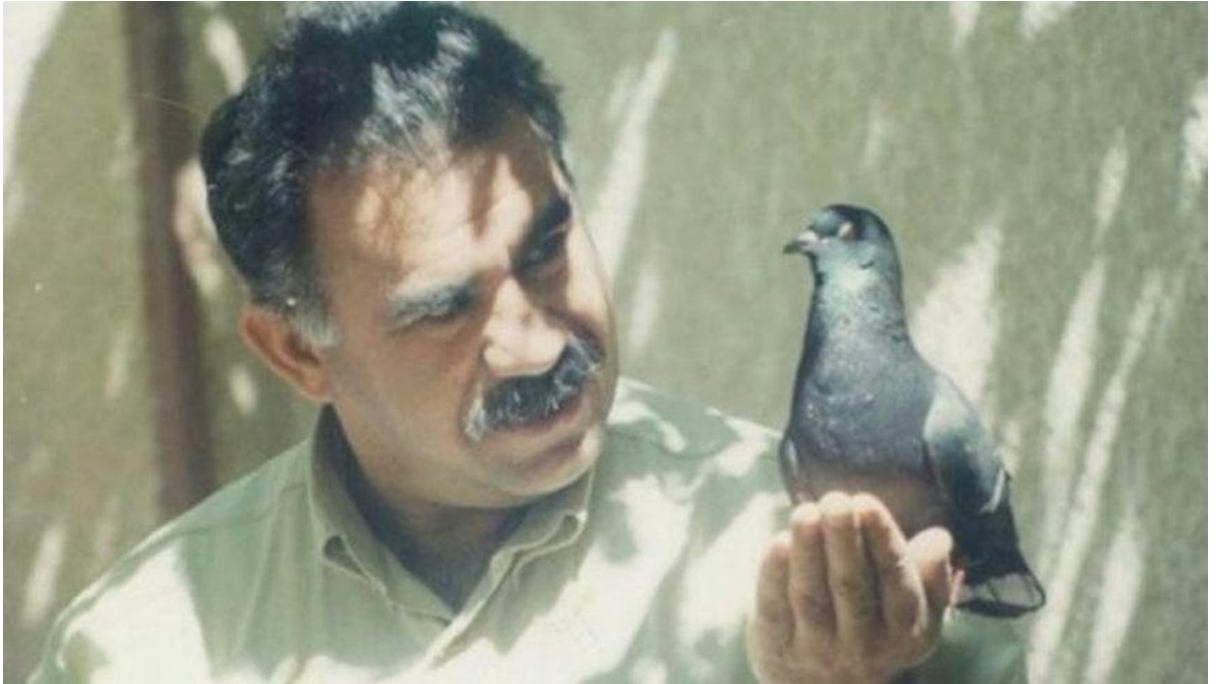

**SENİN IŖIĞINDA YÜRÜYORUZ
ÖZGÜR KÜRDİSTANI
YARATIYORUZ!**

DİN VE KÜRDİSTAN

AKADEMÎYA ROJ

İnsanlık tarihinin gelişiminde her zaman yer edinmiş olan "Din" kavramını "İnanç" üzerine ele almak bizi sürekli geriye ve sonuçsuzluğa çekecektir. Dünya kaosu'nda özellikle Ortadoğu'da olan bu kaosa olan "Din" yorumlamasını, onu bir "Felsefe, Felsefe Aracı" olarak ele almak en sağlıklı ve en çözüme götüren yol olacaktır. Geçmişten bugüne din'in çıkış anları ve alanları hep değişkenlik gösterdi. Çözümleme ve merak atılımına sahip olan insan, yaşanılanları bağlayabilme içgüdüleriyle bunları süreklileştirdi. İnsanlık tarihinin en başında gelişen doğal olayları, doğaya bir anlam kazandırabilmek ve kendisini bulabilmek istenciyle adlandırdı, inançsallaştırdı. Toplumsal gerçekliğin, vahşetin ve yanı sıra en zıttı barışçıl duruşların ilk adımları atıldı. Toplum kendini rollendirmeye, sınıflandırmaya, çıkarlaştırmaya ve güvenceye almaya başladı. Korku, endişe, çaresizlik durumlarında bile bir güven ve sığınak rolü aldı, ritüelleşti. İlk din atılımlarının kalıntılarına bakıldığında, çözümlenmemiş insanın alternatiflik amaçlı yarattığı bu dinler günü kurtarır

derece de bir toplumsal düzen oluşturmaya yaradı. Tabi bu ilerledikçe insan kendini gördü, çözümleme yeteneğini fark etti ve bunu çıkarsallaştırmaya başladı.

Günü kurtarmak ve çıkarsallaştırmaya başlamak arasında olan o geçiş dönemi insanlık için çok önemli. Çünkü bugünün yaşanılanlarının ilk pratik ve sosyolojik hücrelenmeleri bu dönem de yaratılıyor. Çünkü ilk süreç bir süreden sonra patlak verdi. İnsanlar doğayla iç içe olup, onunla mahkemeleşirken artık Tanrı ile alıp verme (kurban, ritüel) merasimlerine başladı. Bir fırtına, bir deprem ve Tanrı çok sinirli. Bu çözümlendiğı an bir dehşet, üstüne basılmış bir mayın halinde karşımıza geldi. Çünkü bu çıkarsallaştırılabilecek en büyük araç halinde çırılçıplak, o toplumun sözcülerinin elinde resmen bir silah haline geldi. Bu büyük geçiş ile Dünya eksenini değışti. İdeolojilerin bile atılımına bir sebebiyet olarak önümüze çıktı. Biz öncelikle Önderlik perspektifinden ve özgür insan gözünde baktığımızda bunu ancak Evrenin Büyük Patlama teorisine örnekleyebiliyoruz. Çünkü dünya üzerinde ki devletleşme biçiminin ortaya çıkması bir patlama niteliğinde oldu ve henüz parçalar savrulmakta.

Yahudiliğin kavimleşme de oluşturduğu merkeziyetçilik, Hristiyanlığın Roma'da iktidarlaşması ve İslamiyetin Emevilerin tekeli altına girmesiyle beraber gelişen sert feodalleşme rüzgarı dünyanın nerdeyse her noktasında kendini gösterdi. Anadolu ve Mezopotamya topraklarında gelişen büyük sefer ve savaşlar, ortadoğu derinliğinde süreklileşmiş olan Haçlı Seferlerinin gidişatı onları her geçen gün daha da ideolojileştirdi. Bu saye de "Din", bir dış paravan olarak gösterilip üst sınıfın tekelinde tüm toplumsal adalet aracı yok edilip, sömürmeye kurulu bir yapı haline getirildi. Tarihte yaşanan üst sınıfın alt sınıf coğrafyalarda yaptığı keşiflerde dahi Emperyalizm uygulamak amaçlı olduğu, hatta Colomb'un Amerika kıtasında çıkan kabile isyanlarını; doğa olayı - Tanrı iletişimi olarak gösterip kendini ilahi bir varlık temelinde göstermiş ve iktidarını sağlamlaştırmıştır.

Tarihte somut ve soyut örnekleri sürekli oluşmuş, halklar korku duygusunu benimsemiş hale getirilmiştir.

Peygamberlere baktığımızda ise günümüze ulaşan tüm kaynaklar dahilinde gördüğümüz en açık kavram onların din üzerinden toplumsal adeleti sağlamaya çalışan, buna yönelik dini gösterip araçlar oluşturan kişiler halindedir. İnanç bakımından yorumlaması bireysel bir meseledir. Lâkin dinin devletleştirilmesine de en büyük

malzeme haline gelmişlerdir. Amaçlarından düşünmedikleri halde saptırılmış, kendilerinden geriye kontrolsüzlükleri kalmıştır.

Din savaşlarının alışılır hale geldiği dönemde çıkarılan kaynaklarda "Asker'i" bilincin bu derece kesin olmasının altında yatan şeyin sürekli yaşam, kesin inanç inancının olmasıdır. Kısacası verilen savaş sadece bu dünyaya ve bu dünya hayatına yön vermeyecek, bitmeyen başka bir yerde olan hayata da yön verecektir. Bu askeri bilinçte hayat anlamsızlaşmakta, düşünme ve sorgulama algıları tamamiyle yok edilmekte ve insan gitgide vahşileşmektedir. Bir son korkusu yokken, hayatın anlamsızlaşması ve değersizleşmesi de anormal gelmemektedir. Bunun en yakın tarihi ve karşı mücadelesi Rojavadır.

Dinsel inancın, özellikle semavi inançların bu derece kendini kanla geliştirebiliyor, iktidarlaştırebiliyor olmasının en temel yegane sebeplerinden birisidir. Savaş olmadığı an'da bile din adamlarını masaya oturtup, cennetin arsalarını açık arttırmaya çıkartacak güce ve hastalığa sahip bir zihniyetin bulaşıcı olması onun sonsuzluğu inandırabilmiş olmasından yatar. Oysa ki sonsuzluk ancak fikirlerde oluşur. Fikirler ölmez.

Modern Çağ'da kendini sürekli yayan Kapitalizm dinleri artık daha ideolojik bir temele alıp, kendi içerisinde çıkara göre çözümlemeye başladı. Ortadoğuya Kapitalizmin akışı bile politik sebeplere bağlanırken, savaş hukukları mahkemelerde yaratılırken aslında amaç sömürmek ve halkı iktidarsızlaştırmaktı. Bunun sağlanmasında ki en önemli hamle, halkı güçsüzlermiş propagandasına boğup, onlara muhtaç rolü yüklemekten geçiyordu. Halk üzerinde ki kuvvetin farkında olmasına rağmen kendini kuvvetinden bi'haber yaşamaya başladı. Çünkü tarih boyunca sınıfsal duruş sağlanmış, halk yaşamın kararlarında olan tüm kararların verilmesinin üst sınıfa ait olduğuna inandırılmıştı. Bu inanın da en büyük kaynağı Din idi. Din bu sınıfı oluşturmuş, bazı yerlerde kendimi geliştirmiş ideolojileşmiş, bazı yerlere ise somutluğunu devam ettirerek devletleşmiş ve vahşileşmiş.

Modern Sekülerliğin gidişatında ise karşılaştığımız nokta; inancın temelden çıkılamaz, çıkılsa dahi toplumun bünye geliştiremeyeceği ve büyük bir yıkıma kurban gideceği görülmektedir. Bu yıkım dinsizlikten değil, toplumsal adaleti bağdaştıramayacak felsefeden henüz yoksun olmalarından kaynaklıdır. Toplumun "Dinci" duruşu ancak Din'in toplumsal adalet araçlarının

kullanılmasıyla çözümlenebilecek durumdadır. Bunun ilerisi bireyselleştirilemez ise bu Paris senaryosu demektir. Devrim yıkılır, tekrar din iktidarlaşmaları başlar. Önemli olan kısım, bu devrimin ardından dini toplumsal adalet düzeyine indirip, tüm baskısını eritmek, ilerledikçe halkta ki inanç iktidarını güçsüzleştirmek ve inanç meselesini bireyselliğe indirmektir. Ancak ve ancak bu cehennem böyle yok olabilir. Ortadoğu da oluşan cehennem her yere yayılmadan, ancak böyle önü alınabilir.

Kürdistan'da Kürtler 7.Yüzyıl ve çevresi dönemde kendim bir görüşte sabitliyememiş, ardından Arap ve Türk otoritelerinin beraberinde kendilerini İslama bağlamışlardır. Zamanıyla beraber bu toplumsal adaleti sağlama aracı olmaktan çıkmış, tarih boyunca "din" iktidarını temel alarak hayatta kalabilmek uğruna kendini kimliksizleştirmiş, bu şekilde tüm her şeyiyle sömürgeye uğramıştır.

Gelinen son 47 yıllık mücadele de toplum da ve çevre alanlar da Kürtlerin üzerinden bu baskı tamamiyle olmasa bile kaldırılmış, verilen mücadele ile Kürt halkı uyanışını tamamlamıştır.

Bundan sonra ve gelecekte verilecek olan m¼cadele tarihi bir d¼n¼m noktası olacak, K¼rtlerin ortadoğunun kaderini ¼zg¼rl¼ęe ¼evireceęi kesinleşmiştir. Bu m¼cadele bir gelenek haline gelmiş, roman sürmektedir.

-Mervan Agir